

21 Δεκεμβρίου, 1992

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΒΡΑΧΙΜΗΣ Χ"ΧΑΝΝΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 163/91).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Πρόσθετα
προσόντα που δεν απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας —
Μικρής σημασίας τέτοια υπεροχή — Από μόνη της δεν συνιστά
έκδηλη υπεροχή.

5

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι
ακυρώσεως — Προκατάληψη — Βάρος θεμελίωσης ισχυρισμού
έχει ο αιτητής με την προσκόμιση συγκεκριμένων στοιχείων.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αιτιολογία — Παραχώρηση 10
από την Ε.Δ.Υ της υπεροχής του αιτητή σε αρχαιότητα ενώ όλα τα
άλλα στοιχεία ήταν περίπου ίσα — Αναιτιολόγητη η απόφαση.

Προς υποστήριξη της προσφυγής του κατά της προαγωγής του
ενδιαφερόμενου μέρους ο αιτητής ανάμεσα σε άλλους πρόβαλε τον 15
ισχυρισμό ότι ο λόγος των χαμηλότερων, σε σχέση με του
ενδιαφερόμενου μέρους, βαθμολογιών του σε περασμένα χρόνια,
οφειλόταν σε εκδικητικότητα εκ μέρους των προϊσταμένων του.

Περαιτέρω δε ισχυρίστηκε πως παραγνωρίστηκαν τα προσόντα 20
του καθώς και η υπεροχή του κατά 3 1/2 χρόνια σε αρχαιότητα
έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

25

- 5 1) Εξετάζοντας τα προσόντα του Αιτητή διαπιστώνεται πως αυτός υπερέχει του ενδιαφερόμενου μέρους, αλλά όπως έχει νομολογιακά καθιερωθεί, η υπεροχή αυτή, όπου τα προσόντα δεν απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας, είναι μόνο μικρής σημασίας και δεν μπορεί από μόνη της να συνιστά έκδηλη υπεροχή.
- 10 2) Για να αποδειχθεί προκατάληψη θα έπρεπε ο Αιτητής να είχε παρουσιάσει συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά και στοιχεία για τη θεμελίωση εχθρικής διάθεσης και προκατάληψης. Στην περίπτωση αυτή βρίσκω πως ο Αιτητής δεν έχει δώσει τέτοια στοιχεία που να οδηγούν το Δικαστήριο στο συμπέρασμα ύπαρξης προκατάληψης εναντίον του.
- 15
- 20 3) Θα ανεμένετο η Ε.Δ.Υ. να αναφερόταν-στην-καταφανή- υπεροχή του Αιτητή σε αρχαιότητα και να αιτιολογούσε δεόντως την παραγνώρισή της όταν κατέληγε στην επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους, αποκλείοντας έτσι και την εντύπωση που ενδεχομένως αφήνεται ότι προσδόθηκε υπερβολική βαρύτητα στα αποτελέσματα των συνεντεύξεων. Ενώ η Ε.Δ.Υ. αντελήφθηκε και αισθάνθηκε την ανάγκη να αναφερθεί στην αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους για να τον διορίσει στη θέση κατά προτίμηση άλλου ισάξιου υποψήφιου, απέτυχε να κάμει ειδική αναφορά στην αρχαιότητα του Αιτητή δικαιολογώντας την παραγνώρισή της. Τούτο, κατά τη γνώμη μου, δείχνει ότι η Ε.Δ.Υ. δυνατόν να μην έλαβε υπόψη της στην επιλογή του κατάλληλου υποψήφιου το θέμα της αρχαιότητας και της υπεροχής του Αιτητή στο θέμα αυτό.
- 25
- 30
- 35 'Ετσι, έχοντας υπόψη ότι σταθμίζοντας την αξία και την κατοχή προσόντων των δύο μερών, αυτοί ήταν περίπου ισοδύναμοι, βρίσκω ότι απαιτείτο η αιτιολόγηση της προτίμησης από την Ε.Δ.Υ. του ενδιαφερόμενου μέρους και της παραγνώρισης της υπεροχής του Αιτητή στο θέμα αρχαιότητας. Για το λόγο αυτό βρίσκω ότι η απόφαση της Επιτροπής πάσχει και πρέπει να ακυρωθεί.
- 40

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Ioannides v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1989.

Theofilides and Others v. Republic (1989) 4(A) C.L.R. 513

Μιχαήλ v. Ε.Ε.Υ. και Άλλου (1989) 3(E) Α.Α.Δ. 3117

Στεφάνου v. Δημοκρατίας (1983) 3 Α.Α.Δ. 431

5

Μουζούρης και Άλλος v. Ε.Δ.Υ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 4076

Lakatamitis v. P.S.C. (1985) 3 C.L.R. 2269

10

Προσφυγή.

Προσφυγή κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 14.12.90 με την οποία προήχθηκε ο Ανδρέας Καράτσης στη Μόνιμη Θέση Ανώτερου Λειτουργού Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού (Τακτικός Προϋπολογισμός) Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, από τις 15.12.90 αντί και/ή στη θέση του Αιτητή.

15

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή.

20

Ρ. Βραχίμη - Πετρίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

25

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο Αιτητής προσβάλλει την απόφαση της Ε.Δ.Υ. που δημοσιεύτηκε στις 14.12.90 στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με την οποία προήχθηκε ο Ανδρέας Καράτσης στη Μόνιμη Θέση Ανώτερου Λειτουργού Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού (Τακτικός Προϋπολογισμός) Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, από τις 15.12.90 αντί και/ή στη θέση του Αιτητή.

30

35

Είναι η εισήγηση του Αιτητή ότι η απόφαση πάσχει, γιατί δεν προήχθηκε ο καλύτερος υποψήφιος. Περαιτέρω, ως λόγους για την ακύρωση της απόφασης προτάσσει την έλλειψη δέουσας έρευνας και το ανατιολόγητο της απόφασης, λανθασμένη διαδικασία που προηγήθηκε, πλάνη για τα πράγματα και το Νόμο και παράβαση των

40

κανόνων φυσικής δικαιοσύνης. Ιδιαίτερα επίσης τονίζεται ότι η Ε.Δ.Υ. παραγνώρισε τις ειδικές γνώσεις, τα προσόντα, την αρχαιότητα και την εξαιρετη προσφορά του Αιτητή.

5

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών, με επιστολή του ημερ. 12.11.87, ζήτησε την πλήρωση μιας κενής μόνιμης θέσης Ανώτερου Λειτουργού Δημοσίας Διοίκησης και Προσωπικού (Παράρτημα 1 στην Ένσταση).

- 10 Επειδή η θέση αυτή είναι θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής, η Ε.Δ.Υ., στη συνεδρίασή της ημερ. 1.12.87, αποφάσισε τη δημοσίευση της πιο πάνω θέσης και έδωσε προθεσμία 3 εβδομάδων για την υποβολή αιτήσεων (Παράρτημα 2). Η θέση δημοσιεύτηκε στις 18.12.87
- 15 (Παράρτημα 3). Ο γραμματέας της Ε.Δ.Υ. ενεργώντας σύμφωνα με τις Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενέργειας των Τμηματικών Επιτροπών, με την επιστολή του ημερ. 29.2.88 έστειλε στο Διευθυντή της Υπηρεσίας Δημοσίας Διοίκησης
- 20 και Προσωπικού, ως Πρόεδρο της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής, τις 21 αιτήσεις των υποψηφίων, καθώς και 5 αντίγραφα της σχετικής ανακοίνωσης και του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης Ανώτερου Λειτουργού Δημοσίας Διοίκησης και Προσωπικού (Παράρτημα 4).

25

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών, με επιστολή του ημερ. 31.3.88, ζήτησε αναστολή της διαδικασίας πλήρωσης της πιο πάνω κενής θέσης, καθώς και δύο άλλων ιδίων κενών θέσεων Ανώτερου Λειτουργού

30 Δημοσίας Διοίκησης και Προσωπικού και κατ' ακολουθία η Ε.Δ.Υ., στις 19.4.88, αποφάσισε την αναστολή της διαδικασίας πλήρωσης των θέσεων.

- Με μεταγενέστερη επιστολή του ημερ. 22.4.88 ο Γενικός
- 35 Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών πληροφόρησε την Ε.Δ.Υ. ότι μπορούσε να προχωρήσει στη διαδικασία πλήρωσης των θέσεων (Παράρτημα 7), και η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρίαση της ημερ. 28.4.88 αποφάσισε να προχωρήσει στην πλήρωση των θέσεων (Παράρτημα 8). Με επιστολή
- 40 ημερ. 27.6.90 ο Πρόεδρος της Τμηματικής Επιτροπής διαβίβασε την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής για την πλήρωση της μιας θέσης, που αναφέρεται πιο πάνω. Η Τμηματική Επιτροπή σύστησε προς επιλογή για προαγωγή

στην εν λόγω κενή θέση κατά αλφαβητική σειρά 4 υποψήφιους, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν το ενδιαφερόμενο μέρος, όχι όμως ο Αιτητής (Παράρτημα 9).

Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρία της ημερ. 24.7.90 επελήφθηκε της έκθεσης της Τμηματικής Επιτροπής και ασχολήθηκε με παραστάσεις του Αιτητή ενάντια στη μη συμπερίληψη του στον κατάλογο των συστηθέντων, που περιλαμβάνονται σε επιστολή του δικηγόρου του ημερ. 5.7.90. Η Ε.Δ.Υ., στη συνεδρία της ημερ. 8.11.90, αποφάσισε να καλέσει σε συνέντευξη τους υποψήφιους που συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή και επιπλέον τον Αιτητή και κάποιο άλλο υποψήφιο (Παράρτημα 12). Η Επιτροπή δέχθηκε τους υποψήφιους, περιλαμβανομένου και του Αιτητή, σε συνεντεύξεις, στη συνεδρία της ημερ. 7.12.90 και στη συνέχεια ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων.

Τέλος, η Ε.Δ.Υ. έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε γενικά των άλλων υποψηφίων και τον επέλεξε ως τον πιο κατάλληλο για προαγωγή στη μόνιμη θέση Ανώτερου Λειτουργού Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού από τις 15.12.90 (Παράρτημα 13). Η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερ. 14.12.90 και αρ. γνωστοποίησης 2563.

Παραθέτω πιο κάτω το ουσιώδες απόσπασμα από την απόφαση διορισμού της Ε.Δ.Υ.

"Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, από τις αιτήσεις και από τα δικαιολογητικά των υποψηφίων, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, που είναι όλοι δημόσιοι υπάλληλοι, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων του Διευθυντή της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού.

Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις

των υποψηφίων στο σύνολό τους.

5 Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων καθώς και την αρχαιότητά τους, η οποία φαίνεται στον ενώπιον της Επιτροπής κατάλογο των υποψηφίων, σημειώνοντας ειδικά την αρχαιότητα του Καράτση έναντι του Παπαρίδη, η οποία ανέρχεται σε 2 1/2 χρόνια.

10 Η Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε ότι ο Ανδρέας ΚΑΡΑΤΣΗΣ υπερέχει γενικά των άλλων υποψηφίων και τον επέλεξε σαν τον πιο κατάλληλο για προαγωγή στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Ανώτερου Λειτουργού Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού Υπηρεσία Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού από 15.12.90:"

Από τα ενώπιον μου στοιχεία και τους προσωπικούς φακέλους του Αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους, 20 προκύπτει ότι τόσο ο Αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχαν τα αναγκαία προσόντα, καθώς και το πρόσθετο προσόν που αναφέρεται στο σχετικό σχέδιο υπηρεσίας. Επιπλέον, η βαθμολογία των πιο πάνω τα δύο τελευταία χρόνια ήταν "εξαιρετος", ενώ σε 25 προηγούμενα χρόνια ο Αιτητής μειονεκτούσε κάπως του ενδιαφερόμενου μέρους. Είναι επίσης γεγονός παραδεκτό ότι ο Αιτητής έχει καθαρή υπεροχή στο θέμα αρχαιότητας, συγκεκριμένα 3 1/2 χρόνια περισσότερα από το ενδιαφερόμενο μέρος και μάλιστα σε ψηλότερα 30 αμοιβόμενη θέση. Εξετάζοντας τα προσόντα του Αιτητή διαπιστώνεται πως αυτός υπερέχει του ενδιαφερόμενου μέρους, αλλά όπως έχει νομολογιακά καθιερωθεί, η υπεροχή αυτή, όπου τα προσόντα δεν απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας, είναι μόνο μικρής σημασίας και δεν 35 μπορεί από μόνη της να συνιστά έκδηλη υπεροχή (*Ioannides v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 1989, *Theofilides and Others v. The Republic*, 96/87, απόφαση ημερ. 25.4.89, *Μιχαήλ v. Ε.Ε.Υ.*, 469/87 ημερ. 15.12.89.)

40 Ο ευπαιδευτος συνήγορος του Αιτητή εισηγήθηκε στο Δικαστήριο ότι, εφόσο σε ότι αφορά την αξία, όπως προκύπτει από τις βαθμολογίες, ο Αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος είναι περίπου ισοδύναμοι και εφόσο

ο Αιτητής υπερέχει του ενδιαφερόμενου μέρους σε προσόντα, η Ε.Δ.Υ. όφειλε να προσδώσει τη δέουσα σημασία στην αρχαιότητα του Αιτητή και να διορίσει αυτόν στη κενή θέση. Τουλάχιστο, όπως αναφέρει και υπό το φως του γεγονότος ότι η Ε.Δ.Υ. συγκρίνει το ενδιαφερόμενο μέρος με άλλο υποψήφιο ισοδύναμο δίδοντας βαρύτητα στην αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους για να το διορίσει, όφειλε να κάμει και αναφορά στην απόφαση της στην αρχαιότητα του Αιτητή. Η παράλειψή της να πράξει τούτο καθιστά, κατά την εισήγησή του, αναιτιολόγητη την απόφαση. 5 10

Προσβάλλει περαιτέρω ο Αιτητής τη σημασία που δόθηκε στις συνεντεύξεις. Το μεν ενδιαφερόμενο μέρος χαρακτηρίστηκε από την Ε.Δ.Υ. ως "πάρα πολύ καλός" και ο Αιτητής ως "πολύ καλός". Οι αρχές που αφορούν την σημασία του αποτελέσματος των προσωπικών συνεντεύξεων αναφέρονται αναλυτικά στην απόφαση της Ολομέλειας **Στεφάνου ν. Δημοκρατίας** (1983) 3 Α.Α.Δ. 431, στη σελ. 437, όπου καθορίζεται ότι ως συμπληρωματικό και όχι ως αποφασιστικό στοιχείο μπορούν να χρησιμοποιούνται οι εντυπώσεις από συνέντευξη στη διαδικασία επιλογής. Ένα άλλο παράπονο του Αιτητή είναι ότι ο λόγος των χαμηλότερων βαθμολογιών του σε περασμένα χρόνια οφειλόταν σε εκδικητικότητα εκ μέρους των προϊσταμένων του. Για να αποδειχθεί όμως τέτοια προκατάληψη θα έπρεπε ο Αιτητής να είχε παρουσιάσει συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά και στοιχεία για τη θεμελίωση εχθρικής διάθεσης και προκατάληψης. (Ίδε **Μουζούρης ν. Ε.Δ.Υ.**, 736/88, ημερ. 29.11.90). Στην περίπτωση αυτή βρίσκω πως ο Αιτητής δεν έχει δώσει τέτοια στοιχεία που να οδηγούν το Δικαστήριο στο συμπέρασμα ύπαρξης προκατάληψης εναντίον του. 15 20 25 30

Η Ε.Δ.Υ. κατά τη γνώμη μου είχε ενώπιόν της τα εξής 35 στοιχεία αναφορικά με τον Αιτητή και το ενδιαφερόμενο μέρος.

(α) **ΔΞΙΑ**: Το ενδιαφερόμενο μέρος υπερερούσε του Αιτητή σε προηγούμενα χρόνια, αλλά ήταν ο Αιτητής ισάξιος του τα δύο τελευταία χρόνια. Το αποτέλεσμα των προσωπικών συνεντεύξεων δείχνει μικρή υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους. 40

(β) ΠΡΟΣΟΝΤΑ: Ο Αιτητής υπερερούσε του ενδιαφερόμενου μέρους σε προσόντα, έστω και αν αυτά δεν απαιτούνταν από τα σχέδια υπηρεσίας .

- 5 (γ) ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ: Ο Αιτητής υπερείχε σαφώς του ενδιαφερομένου μέρους στον τομέα αυτό, δηλαδή κατά 3½ χρόνια και σε θέση ψηλότερα αμοιβόμενη.

- Κάτω από τις πιο πάνω συνθήκες, θα ανεμένετο η
- 10 Ε.Δ.Υ. να αναφερόταν στην καταφανή υπεροχή του Αιτητή σε αρχαιότητα και να αιτιολογούσε δεόντως την παραγνώρισή της όταν κατέληγε στην επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους, αποκλείοντας έτσι και την εντύπωση που ενδεχομένως αφήνεται ότι προσδόθηκε
- 15 υπερβολική βαρύτητα στα αποτελέσματα των συνεντεύξεων. (Ιδε *Lakatamitis* ν. *P.S.C.* (1985)-3 *C.L.R.* 2269 στη σελ. 2272). Ενώ η Ε.Δ.Υ. αντελήφθηκε και αισθάνθηκε την ανάγκη να αναφερθεί στην αρχαιότητα του Αιτητή για να τον διορίσει στη θέση κατά προτίμηση άλλου
- 20 ισάξιου υποψηφίου, απέτυχε να κάμει ειδική αναφορά στην αρχαιότητα του Αιτητή δικαιολογώντας την παραγνώρισή της. Τούτο, κατά τη γνώμη μου, δείχνει ότι η Ε.Δ.Υ. δυνατόν να μην έλαβε υπόψη της στην επιλογή του κατάλληλου υποψηφίου το θέμα της αρχαιότητας και της
- 25 υπεροχής του Αιτητή στο θέμα αυτό.

- 'Ετσι, έχοντας υπόψη ότι σταθμίζοντας την αξία και την κατοχή προσόντων των δύο μερών, αυτοί ήσαν περίπου
- 30 ισοδύναμοι, βρίσκω ότι απαιτείτο η αιτιολόγηση της προτίμησης από την Ε.Δ.Υ. του ενδιαφερόμενου μέρους και της παραγνώρισης της υπεροχής του Αιτητή στο θέμα αρχαιότητας. Για το λόγο αυτό βρίσκω ότι η απόφαση της Επιτροπής πάσχει και πρέπει να ακυρωθεί.
- 35 Η υπό κρίση απόφαση ακυρώνεται με έξοδα υπέρ του Αιτητή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.